ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI
ŞUBAT 1969-YIL: 7-SAYI: 84

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi:
TURGUT SIZMAZOĞLU

Genel Yazı İşleri Müdürü
REBİİ BARAZ

Hazırlayan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden :
NURAN D. ŞENER

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası
Tel:27 71 34 - 22 41 34

İDARE : Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul
Telefon: 49 34 44

ABONE : Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

ÇOCUK YUVASI
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

ÇOCUKLAR İÇİN

SOĞUK KIŞ GÜNLERİNİN EN GÜZEL GİYECEĞİ GÜZEL KAZAKLARIMIZ, HIRKALARIMIZDIR. BU SAYFAMIZDAKİ KIYAFETLERİ ANNELERİNİZ SEVDİĞİNİZ RENKTEKİ YÜNLERLE SİZLER İÇİN HAZIRLARSA ŞÜPHESİZ Kİ MEVSİMİN EN ŞIK ÇOCUKLARI OLACAKSINIZ.

KURT BAŞI

Geçen yüzyılın başlarında idi. Bill Jackson küçük kardeşi Tommy ile beraber Batı Amerikanın dağlık topraklarında yerleşmeğe uğraşıyordu. İhtiyar anneleri göç sırasında yol yorgunluklarına dayanamıyarak ölmüştü. Zaten babalarını da tanımıyorlardı.

Yerleştikleri toprak verimsizdi. Fakat kürklü hayvanlar onlara geçinecek kadar para kazandırıyordu. Ayda bir defa avladıkları hayvanların kürklerini küçük kayıklarına yüklüyorlar, dalgalı Boloha çayının akıntısına bıraktıkları kayıkları ile 200 fersah aşağıdaki kürkçüler pazarına gidiyorlardı.

Bir gün gene iki kardeş kürklerini satmış olmaktan memnun evlerine dönmeye hazırlanırlarken Jackson'un omuzuna bir el dokundu. Bu Kanadalı bir polisti. Jackson'u kürk hırsızlığı suçundan tevkif etmek istiyordu. İki kardeş şaşırmış vaziyette birbirlerine baktılar. Bu durumdan kurtulmak lâzımdı. Tevkifin haksız olduğunu izah edinceye kadar, işleri hayli geç kalmış olacaktı. Jackson kardeşine uzaklaşması için işaret ettikten sonra yanındaki yığından aldığı bir avuç toprağı istemiyerek polisin yüzüne attı ve onun bocalamasından istifade ederek hızla koştu ve kardeşine yetişti. O gün üzgün ve korku içinde kulübelerine döndüler.

Fakat artık sâkin hayatlarına devam edebilmeleri imkânsız bir hale gelmişti. Daha o günün akşamı dağ yolunda altı kişilik bir polis kafilesinin geldiğini görünce bu kulübede barınamıyacaklarını anladılar. Bill hemen bir torbaya lüzumlu şeyler koyarak, kardeşiyle birlikte kulübesinden uzaklaştı. Beraberce heyecan içinde ormanın bulunduğu bulunduğu tepeye tırmandılar. İki kardeş burada sevgili kulübelerinin polisler tarafından yakılışını nemli gözlerle seyrettiler.

Artık sığınakları dev ağaçlarla dolu orman olmuştu. Fakat bu onlar için emin bir yer değildi. Arada sırada etraflarından vızıldıyarak geçen oklar, Bill Jackson'a asıl büyük tehlikeyi, Kızılderililere karşı korunmak icabettiğini ihtar ediyordu.

Ormanda geçen günleri çok sıkıntılı ve her an

ölüm korkusu ile doluydi. Şehre indikleri an yakalanacaklarını biliyorlardı. Ve şimdi Bill polise karşı kendisini hakikatten suçlu hissettiğinden daha üzgündü.

Gündüzleri şehre inemiyen Bill, bu işi geceye bırakmıştı. Ormanda kardeşiyle beraber hazırladığı sarı bir kurt başı maskesini başına geçiriyor ve hemen hemen her gece şehre gidiyordu. Gecenin karanlığından istifade ederek şehir halkına kötülük yapmak istiyen kızılderililer karşısında sarı kurt'u buluyorlardı. Halk bundan pek memnundu. Herkes kendilerine bu emniyet ve huzuru temin eden sarı kurt'un kim olduğunu merak ediyordu. Ona minnettardılar. Bir kurt ulumasına benziyen haykırışını duyar duymaz vahşiler deli gibi kaçıyor, şehir halkı ise minnettarlıklarını belirtmek üzere sarı kurt'lar için pencere içine yiyecek koyuyorlardı.

Sarı kurt işlerine bu şekilde mani oldukça öfkeleri kamçılanan kızılderililer bunun acısını halktan çıkarmaya bakıyorlardı. Sarı kurt şehre gündüzleri inmediği için, bir gün toplu olarak pazar yerine hücum etmeğe karar verdiler.

Havanın insana neş'e verecek kadar güzel olduğu bir gündü. Halk başına gelecekten habersiz alış verişe çıkmıştı. Herkesin yüzü gülüyordu. Fakat birden sağa sola atılan oklarla neye uğradıklarını şaşırdılar. Kızılderililer, halkı çember içine almış yaklaşıyorlardı. Vahşilerin pis sırıtmaları, bu korkunç sessizliği yırtan kurt sesi ile dudaklarında dondu, kaldı. Hepsi atlarını geri çevirerek feryatlarla kaçmağa başladılar.

Fakat sarı kurt kızılderilileri korkutabilmek için çok yaklaşmış olduğundan kendini halkla çevrilmiş buldu. Onların tezahüratı ve dileği üzerine yüzünden maskeyi çıkardığı sırada polisler onu tanıyarak harekete geçtiler. Fakat bu hareket onu tevkif etmek değil, bilâkis teşekkür etmek içindi. Çünkü aradıkları kürk hırsızı çoktan yakalanmış, fakat Jackson'un haberi olmamıştı.

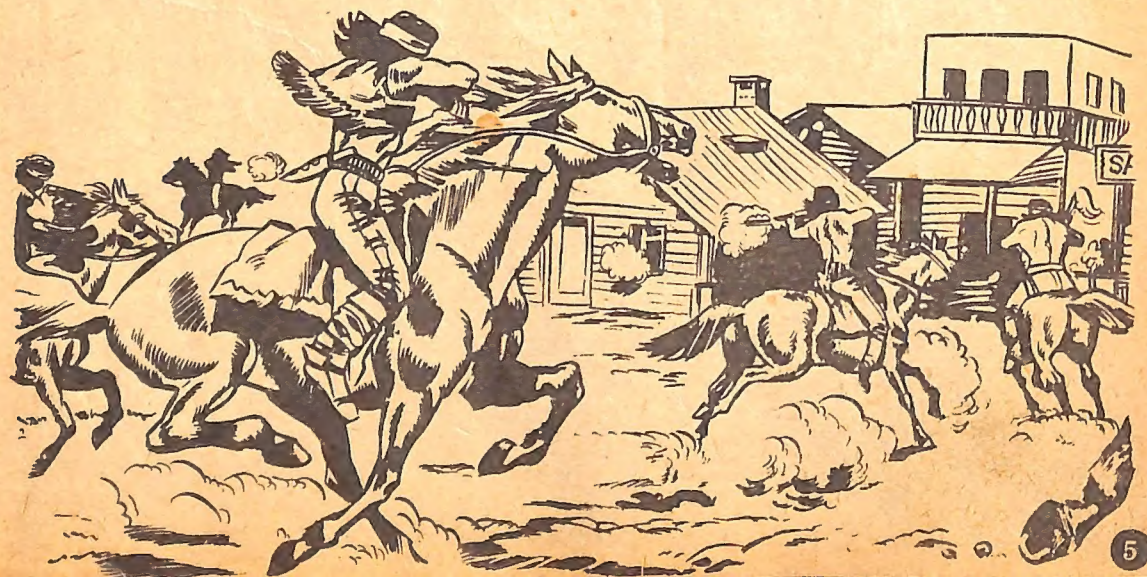

KELOĞLAN ÇOCUK TİYATROSU

SUNAR

SİHİRLİ KEMER

Beş Perdelik Çocuk Oyunu

Yazan : Karl Heinz GİES
Çeviren · Hale KUNTAY

Reji : Muazzez KURDOĞLU

Dekor : Leylâ BELLİ

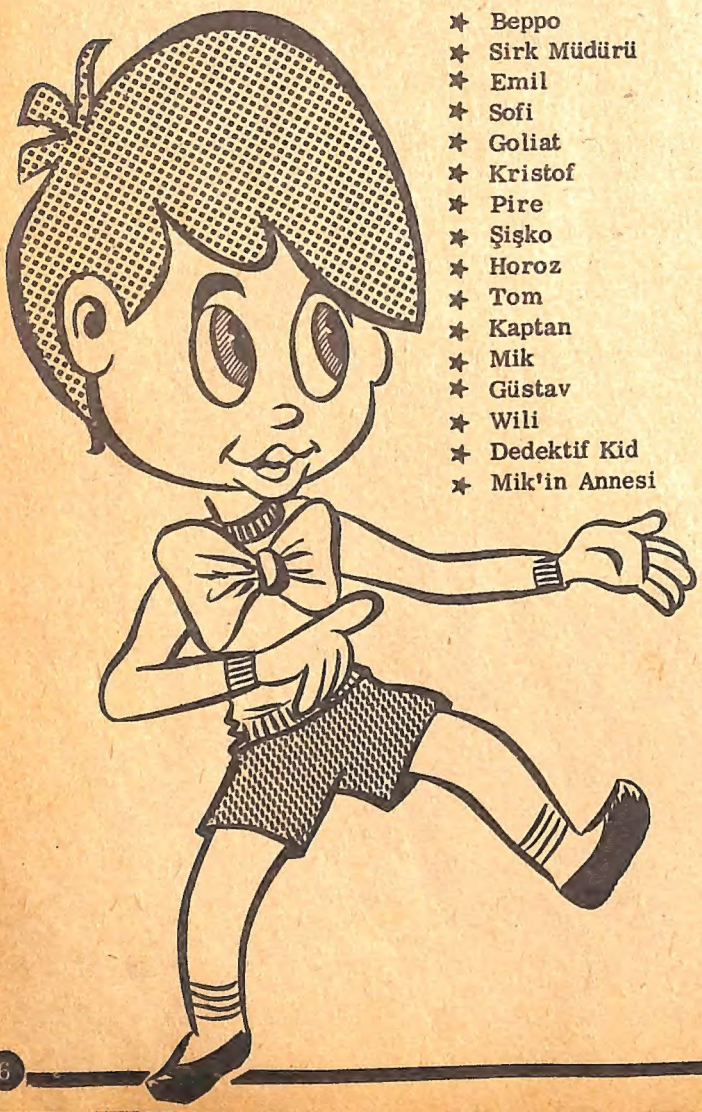

✱ Beppo	:	Üstün ASUTAY - Ersan TENŞİ
✱ Sirk Müdürü	:	Ahmet ÖZGÜR
✱ Emil	:	Ali BİRERDİNÇ
✱ Sofi	:	Tülây BELEN - Meral ÖZUYSAL
✱ Goliat	:	Yalçın BİRLİK
✱ Kristof	:	Taner ERHAL - Yüksel ÖZBAK
✱ Pire	:	Oğuz KURDOĞLU
✱ Şişko	:	İlker BIÇAKCI - Ata GİDER
✱ Horoz	:	Haldun BERKİN
✱ Tom	:	Uğur EROL
✱ Kaptan	:	Fatih NEŞTER - Yüksel ÖZBAK
✱ Mik	:	Ülkü AKBABA - Neslihan ÖNCE
✱ Güstav	:	Pekcan TÜRKEŞ-Yavuz BİRSEN
✱ Wili	:	Osman GÖRGEN-Y. Kalelioğlu
✱ Dedektif Kid	:	Tamer ERHAL
✱ Mik'in Annesi	:	Şule ERHAL

✱ Bando : Hayriye TOROS
Ayşegül TOROS
Neslihan ÖNCE
Ülkü ÖZEN
Ayşen GEZER
Nilüfer GİDER
Ester BAHAR
Nilgün BARBOL
Emine GEZER
Perihan TUNÇ
İnci HIZLI

✱ Balerinler :
Ahsen KALÇA
Nuran İNANÇ

✱ Seyirci Çocuk : Aliye BIÇAKCI

PİYES CUMARTESİ GÜNLERİ KARACA TİYATRO'DA OYNANMAKTADIR

KELOĞLAN ÇOCUK TİYATROSU TÜRK TİCARET BANKASININ BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

ALIN yazısı

Bir gün çok kudretli ve zengin bir kralın ülkesine ufak tefek ve ihtiyar bir adam geldi. Bu adamın açık mavi renkte gözleri vardı.. Herkes bu adamın yıldızların dilinden anladığını söylüyordu. En nihayet bir gün kral bu adamı çağırttı ve :

-Haydi dedi bana söyle. Yıldızlar benim için neler hazırlıyorlar?

-Siz öldükten sonra sizin ailenizden hiç kimse kral olmıyacak. Çünkü henüz bu adam dünyaya gelmedi.

Kral adamın bu sözlerinden dolayı ona kızdı ve onu memleketinden kovdu.. Çok geçmeden de çok güzel bir prensesle evlenerek ihtiyar adamın sözlerini unuttu. Kralları evlendiği için bütün ülke halkı çok mutluydu.

Günlerden bir gün kral yanına adamlarını alarak avlanmaya gitti. Kralın atı çok hızlı koşuyordu, onun içinde o yanındakileri arkada bırakarak onlardan uzaklaşmıştı. Ancak hava kararmağa başladığı zaman ormanda yalnız olduğunu farketti. Yolunu da kaybetmişti.

-Artık tamamiyle kay-

boldum dedi kendikendine. Bari geceyi ormanda geçireyim de sabah yolumu bulurum.

Bunun üzerine hemen otlardan bir yatak hazırlamağa koyuldu. Her şey tamam olduktan sonra bir sağa baktı bir sola baktı ve çok uzaklarda bir ışık gördü. Hemen atına binerek o tarafa doğru gitti. Kapıyı çaldı. Karşısına çıkan fakir kılıklı bir adama geceyi orada geçirip geçiremiyeceğini sordu.

-Maalesef sizi buraya kabul edemem. Zira karım çok hasta. Fakat arzu ederseniz öbür kulübeye gidin ben size yiyecek bir şeyler getiririm.

Gece yarısına doğru kral bir feryatla yatağından fırladı. Hemen dışarıya koştu fakat ortalıkta hiç kimseler yoktu. Tekrar geri dönen kral yattı ve rüyasında aynı ihtiyar adamı gördü. Adam ona gülüyor ve :

-Bu gece doğan çocuk sen öldükten sonra kral olacaktır, diyordu.

Ertesi sabah kral uyandıktan sonra dışarda bir ağlama sesi duydu. Dışarı çıktığı zaman fakir kılıklı adamın karısının ölü vücudu başında hüngür hüngür ağladığını gördü. Adamın kollarında kundak içinde mışıl mışıl uyuyan bir bebek vardı. Kral dalgın dalgın onlara bakarken uzaktan gelen kralın adamları idi. Kral onlara :

-Dün bu adam bana yardım etti. Şimdi bizde ona yardım etmeliyiz. Ona altın verin. Çocuğu da alın. Çünkü karısı öldü. Kendisi çocuğa bakamaz. Biz onu saraya götürürüz. O orada büyür, dedi.

-Oh, haşmetli kralım. Siz nasıl arzu ederseniz

öyle olsun! Ben hakikatten bu çocuğa bakamam.

Bunun üzerine adam gözyaşları içinde çocuğunu kralın adamlarından Williama teslim etti. Kral hemen onu yanına çağırdı ve :

-Bana bak dedi. Ben bu çocuğun yaşamasını istemiyorum. Onun için onu biraz sonra nehire atacaksın.

-Peki efendim. Yalnız unutmayın eğer Tanrı Onun yaşamasını isterse siz ona ne yaparsanız yapın o gene yaşar.

Bırak akıl öğretmeyi de dediğimi yap.

William çocuğu bir kutunun içine yerleştirerek nehrin sularına bıraktı.

Saraya döndükleri zamanda uşaklar krala bir kızı olduğunu müjdelediler.

Aradan tam ondört yıl geçti. Bir gün kral ormanda yalnız başına dolaşırken sarışın bir adamla esmer küçük bir çocuğun odun kesmekte olduklarını gördü.

-Oduncu bu yanındaki çocuk senin oğlun mu ?

-Evet, efendimiz.

-Ama bu hiç sana benzemiyor. Annesini getirde buraya bakayım ona benziyor mu ?

-Getireyim efendim. Fakat ona da benzemez. Çünkü biz bu çocuğu ondört yıl evvel bulmuş ve evlât edinmiştik.

Oduncu koşa koşa evine gitti ve karısını da alarak geri döndü. Kadın krala çocuğu nasıl nehirde bulduklarını anlattı. Kral o zaman onun William'ın

Sayfayı çeviriniz

nehre attığı çocuk olduğunu anladı. Saraya döndükten sonra Williama bir mektup vererek :

-Ormana gideceksin bu mektubu onlara vereceksin. Ondan sonra çocuğu alacak ve öldüreceksin, dedi.

William kralın dediklerini aynen yerine getirdi. Ve çocuğu alarak saraya doğru yola çıktılar. Yolda bir ara çocuk çok yoruldu ve biraz uyumak üzere bir ağacın altına yattı. William onun uyumasını beklerken uzaktan at sesleri duydu. Ve hemen yerden büyük bir taş alarak çocuğun başına kuvvetle vurdu. Ondan sonra da onun öldüğünü farzederek süratle oradan uzaklaştı. Saraya gelince de hemen krala koştu ve durumu anlattı.

-Çocuk öldü artık kral olamaz..

Aradan sekiz sene geçti. Bu arada kraliçe öldü. Annesinin ölümünden dolayı prenses Dora çok perişan olmuştu. Ve çok geçmeden de hastalandı. Kral kızının hasta olmasına hiç dayanamazdı. Onun için hemen onu değişiklik olsun diye Gülistan sarayına gönderdi. Bu arada da kendisi bir seyahate çıktı. Günlerden bir gün esmer yakışıklı bir delikanlı ile karşılaştı.

-Sen kimsin yiğit delikanlı ?

-İsmim Robert'tir efendim. Kendim hakkımda bildiğim bundan ibarettir. Çünkü bundan sekiz yıl evvel birisi bir ormanda beni öldürmek istemişti. O gün beni tesadüfen oradan geçmekte olan bir kervan kurtarmıştı. O günden beri ben yalnız ismimi hatırlıyabiliyorum.

Bunun üzerine kral bu genç çocuğun öldürülmesi için emir verdiği çocuk olduğunu anladı. Tanrının buyruğuna karşı gelinmesi imkânsızdı. Bunun üzerine Robert'i alarak Gülistan sarayına götürdü. Ve orada Dora ile düğünleri yapıldı. Bu şekilde onlar evlendiler. Senelerce evvel gelip kehanette bulunan adamında dedikleri hakikat olmuştu. Robert memleketini çok iyi bir şekilde idare etti. Uzun yıllar sulh ve saadet içinde yaşadılar.

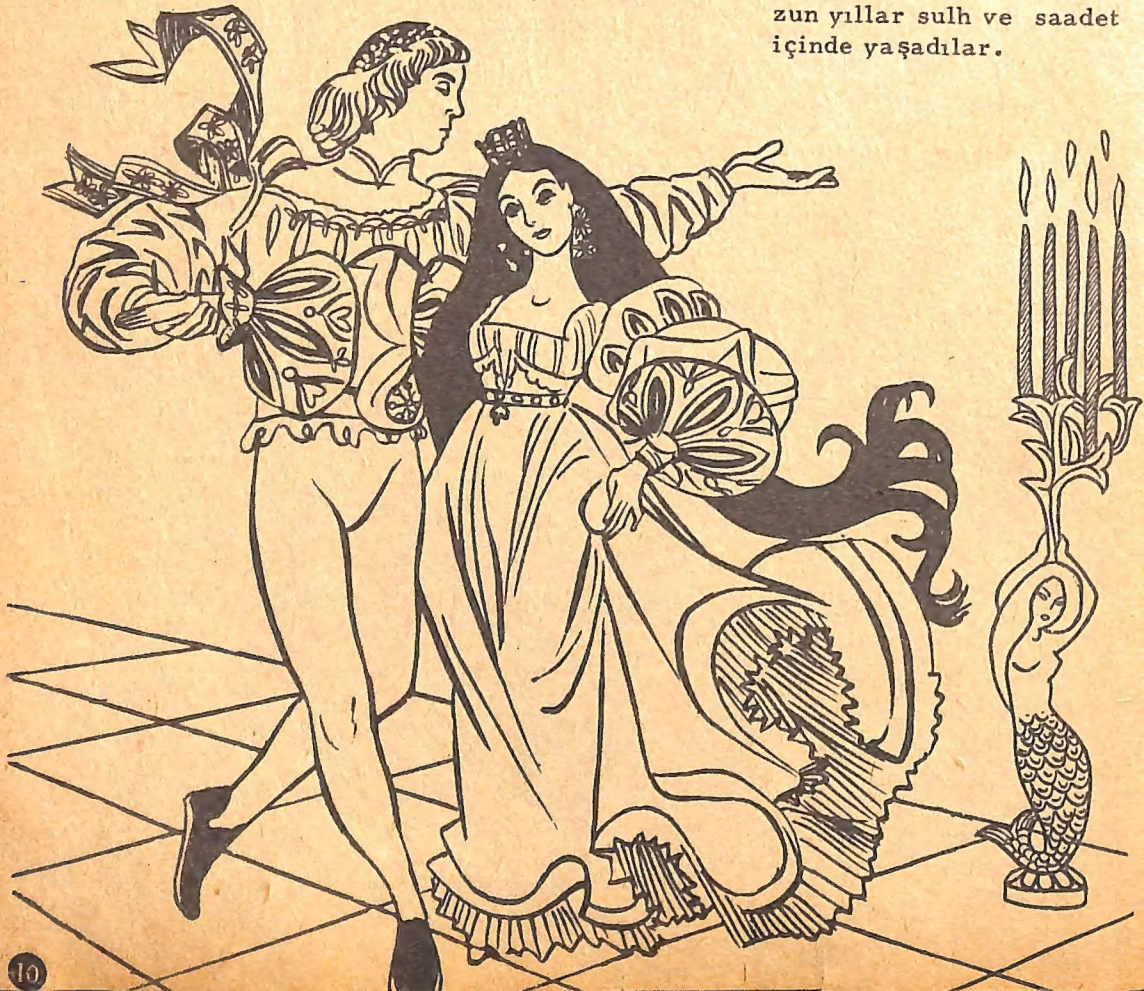

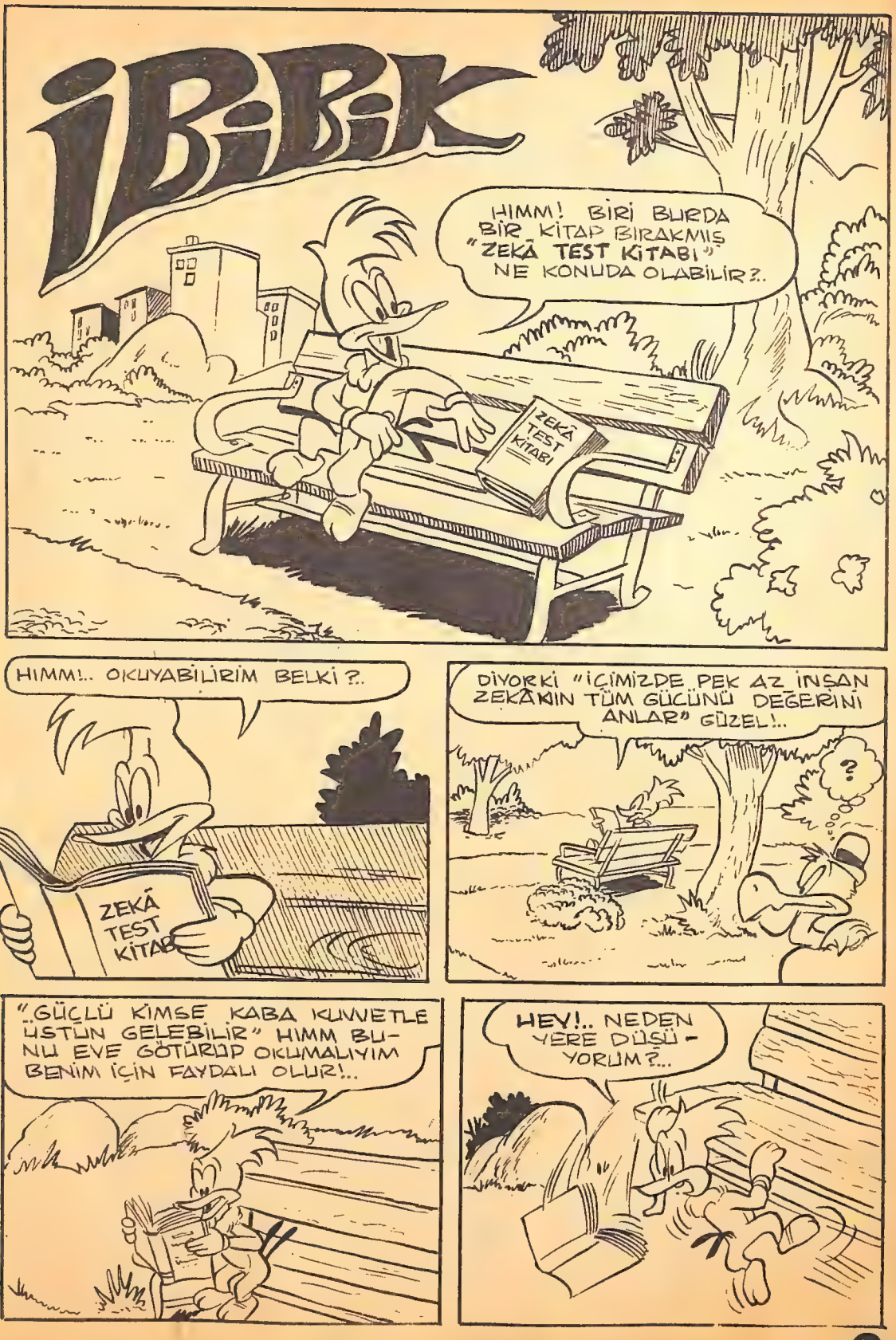
İBİBİK
HIMM! BİRİ BURDA BİR KİTAP BIRAKMIŞ "ZEKÂ TEST KİTABI" NE KONUDA OLABİLİR?..
ZEKÂ TEST KİTABI
HIMM!.. OKUYABİLİRİM BELKİ?..
ZEKÂ TEST KİTABI
DİYORKİ "İÇİMİZDE PEK AZ İNSAN ZEKÂNIN TÜM GÜCÜNÜ DEĞERİNİ ANLAR" GÜZEL!..
?
"GÜÇLÜ KİMSE KABA KUVVETLE ÜSTÜN GELEBİLİR" HIMM BUNU EVE GÖTÜRÜP OKUMALIYIM BENİM İÇİN FAYDALI OLUR!..
HEY!.. NEDEN YERE DÜŞÜYORUM?...

HA! HAH! GÖZLEMEK İSTEDİNİZ HA!...

KİMSE BENİM JET MOTORLU SÜPÜRGEMİ BİLMEMELİ. ANLIYORMUSUNUZ?..

TAMAMEN HAZIR OLUNCAYA KADAR HEHE! Hİ..Hİ!...
OFF!..

HIM! JET UÇAKLARI! ROKETLER. HIZ, ÇAĞI..HA? BEN ONLARA GÖSTERECEĞİM BENDE ÇAĞA UYACAĞIM BENİM ESKİ ÇALI SÜPÜRGEM PEK ÇİRKİNDİ HANİ!...

FAKAT BU KÜÇÜK GÜZEL ŞEYİMLE SES DUVARINI AŞACAĞIM SESTEN DAHA HIZLI GİDECEĞİM. ONLAR FARKINA VARMADAN BÜTÜN ŞEHİRLERİ BÜYÜLEYECEĞİM!....

HER GECE YÜZLERCE AYRI AYRI YERDE OLACAĞIM..VIYYY,..Hİ!..Hİ..Hİ.. BUNDAN SONRA BÜTÜN DÜNYAYI BÜYÜLEYECEĞİM!.. HE! HE! HEH!..

EĞER ÖYLE YAPARSA HERŞEY MAHVOLUR. ONA ENGEL OLMALIYIZ BİLİMİN İLERLEMESİ GÜZEL AMA BÜYÜCÜLÜK İÇİN DEĞİL!...
FAKAT ELİMİZDEN NE GELİR?..

HİSST,.. ELLERİMİ GEVŞETECEĞİMİ SANIYORUM O DIŞARI ÇIKIYOR!. HAREKETE GEÇEBİLİRİZ!...

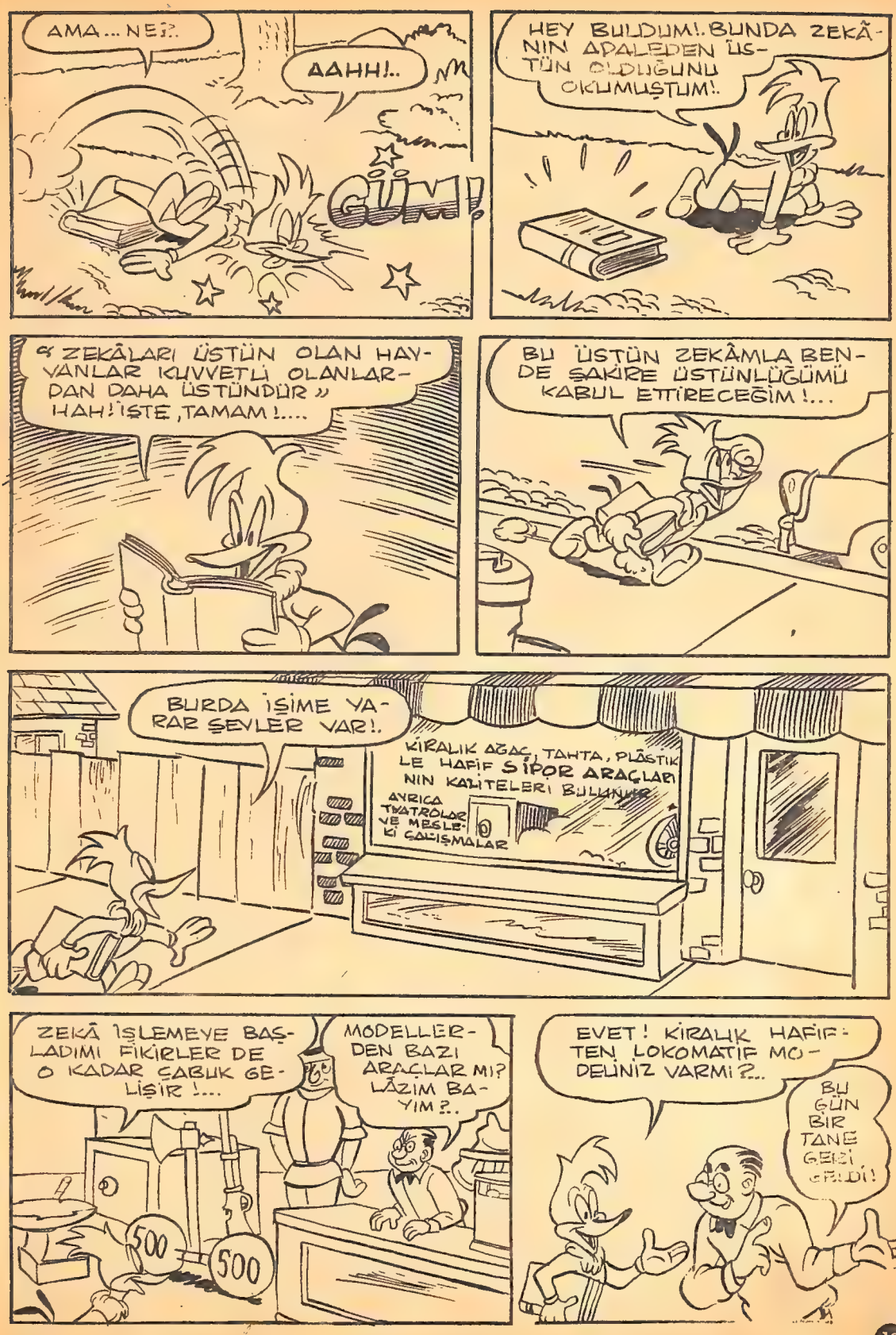
AMA... NE?.
AAHH!..
GÜM!
HEY BULDUM!. BUNDA ZEKÂNIN ADALETDEN ÜSTÜN OLDUĞUNU OKUMUŞTUM!.
« ZEKÂLARI ÜSTÜN OLAN HAYVANLAR KUVVETLİ OLANLARDAN DAHA ÜSTÜNDÜR »
HAH! İŞTE, TAMAM!....
BU ÜSTÜN ZEKÂMLA BENDE ŞAKİRE ÜSTÜNLÜĞÜMÜ KABUL ETTİRECEĞİM!...
BURDA İŞİME YARAR ŞEYLER VAR!.
KİRALIK AĞAÇ, TAHTA, PLÂSTİK LE HAFİF SİPOR ARAÇLARI NIN KALİTELERİ BULUNUR
AYRICA TİYATROLAR VE MESLEKİ ÇALIŞMALAR
ZEKÂ İŞLEMEYE BAŞLADIMI FİKİRLER DE O KADAR ÇABUK GELİŞİR!....
MODELLERDEN BAZI ARAÇLARMI? LÂZIM BAYIM?..
500
500
EVET! KİRALIK HAFİFTEN LOKOMATİF MODELİNİZ VARMI?..
BU GÜN BİR TANE GELDİ GİTTİ!

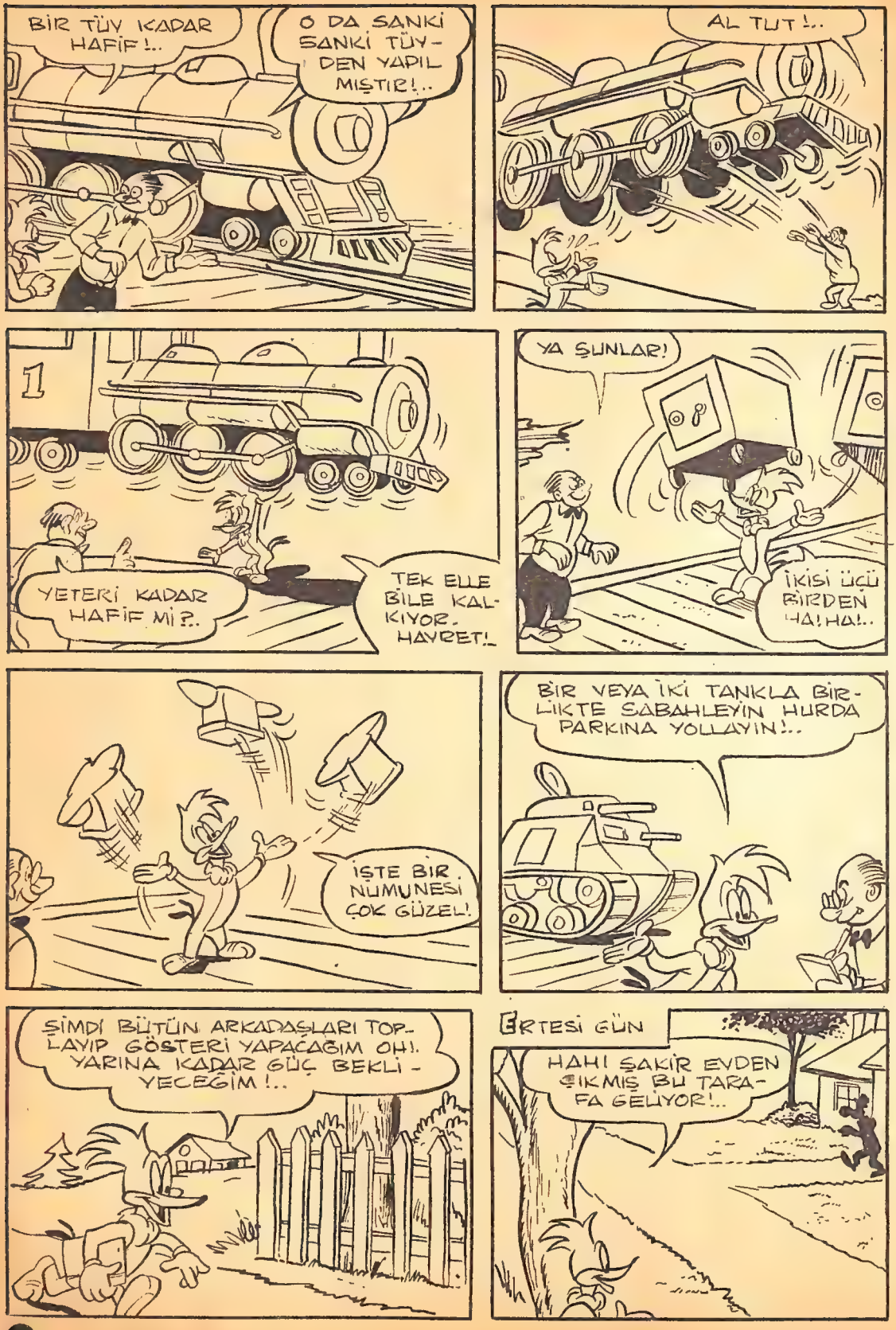
BİR TÜY KADAR HAFİF!..
O DA SANKİ SANKİ TÜYDEN YAPILMIŞTIR!..
AL TUT!..
1
YETERİ KADAR HAFİF Mİ?..
TEK ELLE BİLE KALKIYOR. HAYRET!
YA ŞUNLAR!
İKİSİ ÜÇÜ BİRDEN HA! HA!..
İŞTE BİR NÜMUNESİ ÇOK GÜZEL!
BİR VEYA İKİ TANKLA BİRLİKTE SABAHLEYİN HURDA PARKINA YOLLAYIN!..
ŞİMDİ BÜTÜN ARKADAŞLARI TOPLAYIP GÖSTERİ YAPACAĞIM OH!. YARINA KADAR GÜÇ BEKLİYECEĞİM!..
ERTESİ GÜN
HAHI ŞAKİR EVDEN ÇIKMIŞ BU TARAFA GELİYOR!..

?
GÜNAYDIN ŞAKİR BU GÜN ADALELERİNİZ NASIL!.

HEY! BEKLE! SANA HEYCAN VEREN BİR GÖSTERİ YAPACAĞIM
ÜZGÜNÜM GEÇ KALDIM İŞE! HURDA DEPOSUNDA BENİ BEKLERLER!

BÜYÜK VİNÇ KIRILMIŞ. LOKOMATİF GİBİ BAZI AĞIR ŞEYLERİ KALDIRMAYA YARDIM EDECEĞİM!.

ŞAKİRİ İYİ TANIYORUM! NASIL YAPTIĞIMI GÖRMEK İÇİN HURDA PARKINA. KOŞACAKTIR...
VE ONU HAYRETLER İÇİNDE BIRAKACAĞIM!.

BİRKAÇ DAKİKA SONRA....
İŞTE GELDİM ŞİMDİ GÖSTERİYE BAŞLAYALIM!..
HURDA PARKI BURASIDIR

BU LOKOMATİFİ KALDIRIP BURAYA ATACAĞIM ŞİMDİ!..
BOZUK HURDALI

KIMILDAMIYOR!....
UHHH!..

YANLIŞ BİR TANESİ OLMALI. ŞU YIĞINLARIN ARASINA ATMIŞ OLACAKLAR HERHALDE?...

FAKAT HANGİSİ? HER BİRİNİ DENERSEM SIRTIMIN KIRILMIYAN KEMİYAN KEMİĞİ KALMAYACAK!
HEY! İBİBİK KENDİNİ YORMA - SANA!..
BU SANA YAPMAK İSTEDİĞİM YENİ GÖSTERİ!..
GÜM!
UZUN ZAMAN ÇALIŞTIM AMA SONUNDA BİR LOKOMATİFİ KALDIRMAYI BAŞARDIM!.
ŞİMDİ TEK ELLE KALDIRMAYA ÇALIŞIYORUM!...
OOO, İBİBİK
EVET BAYIM?..
MODEL MAĞZASI TELEFON ETTİ SERVİS ARABASI BOZULMUŞ BİRAZ GECİKECEKMİŞ ÖZÜR DİLEDİLER!...
VAY!..
E, İBİBİK TAŞINMASINI İSTEDİĞİN BAŞKA BİR ŞEY VAR MI?..
YOOO.... SONRA!.. SONRA...
AZ SONRA...
O KİTABI PENCEREDEN ATMALIYIM FAKAT BUNU HEMEN ŞİMDİ YAPACAK KUVVETİM KALMAMIŞ!..

Yaramaz maymun

Bir evde küçük bir maymun, bir kafes içine konulmuş olduğu halde oturuyor - muş. Derken birdenbire, kendisinde gezmek, şehri dolaşmak merakı uyanmış.

Kafesin kapısı o kadar sağlam kapalı olmadığı için kolayca açmış ve hiç kimsenin gözüne görünmeden dışarıya çıkmış.

Şimdi nereye gitmek lâzım, bir parça düşünmüş. Şehre gitse... Tadı tuzu olmıyan sokaklarda dolaşmak hiç te hoşuna gitmiyecek. Başka bir yere, başka bir tarafa gitmek gerek.

Geniş bir bahçe görmüş, ağaçlıklar içinde, ilk vatanı aklına gelmiş.. Hemen içeriye dalmış.

Bir de ne görsün?.... Kendisi gibi kafeste oturan tavşanlar var. Bunlara da hurriyetlerini vermek lâzım.

Kafesin kapısını açıvermiş. Tavşanlar memnun dışarıya fırlar fırlamaz, salatalıkların, hıyarların, sebzelerin arasına dalmışlar. Güzelce karınlarını doyurmuşlar. Kendilerini hürriyete kavuşturan maymuncuğa teşekkür etmeği bile akıllarından geçirmemişler.

Zaten maymun da onlardan teşekkür beklemiyormuş ya...

Tekrar yoluna koyulmuş, bir de bakmış ki, bir ipin üzerine yaş yaş çamaşırlar asılmış. Düşünmüş taşınmış, çamaşırın yeri ip olamaz demiş. Hepsini birden toplayıp toprağın üstüne koymuş. Temiz yıkanmadıklarına dikkat etmiş. "Beceriksiz insanlar bir çamaşırı yıkayamıyorlar" demiş. Hemen alınca toza toprağa bulamış. Ustüne çıkıp oturmuş "Şimdi temiz oldu" dedikten sonra oradan da ayrılmış.

Biraz daha gitmiş. Yine bir ipte ipek çoraplar asılı. Evde her zaman bayan bu ipek çorapları giyer, asmazmış.

Maymun:

"Allah, Allah.. demiş. Ayakta durması lâzım gelen çorabın burada ne işi var!" Hemen çorapları alınca ayağına geçirmiş. Hiç göze görünmeden bu işleri yapan maymun birdenbire görülüvermiş.

Meğer bahçıvan, çamaşırcı, ipek çorabın sahibi bayan onu arıyorlarmış.. Birisi:

-İşte maymun..

Demiş.

Hepsi de üzerine hücum etmişler. Hiç maymun durur mu? Hemen ağaca tırmanmış.

O daldan bu dala, o-ağaçtan bu ağaca. Gitde tut. Polise haber vermişler. Polis gelmiş, onlar da maymuna elma, ceviz, fındık göstermişler... Hiç iner de alır mı? Parmağı ile gözünü çekerek:

-Pişt size...

Diyordu.

Günahkâr maymun tutulamıyor. Düşünmüşler, taşınmışlar, polis tabancasını çekince maymuna ateş etmiş. Bereket versin ki kurşun isabet etmemiş.

Bu sırada maymunun sahibi gelmiş.

Zavallı maymun sahibini görünce, korku içinde gelip onun boynuna atılmış.

O da almış tekrar götürüp kafese kapatmış.

Maymun da artık sessiz sessiz oturuyormuş.. Ölmektense kafeste esir olarak oturmak daha iyidir diyormuş.

SİHİRLİ KAPI

Yazan :
Nezihe ARAZ

Bir sihirli kapı vardı
Ne Hintteydi ne Çindeydi?
Yurdumuzun içindeydi
Her tarafa nur saçardı.

Bu kapıdan her geçen
Bilmezdik nereye gider?
Sanki içerde periler
Şarkı söylerdi derinden.

Işıkliymış bütün yollar
Karanlık bir yeri yokmuş.
Sevinci, oyunu çokmuş
Girenler öyle diyorlar.

Bulutlarla yarış eden,
Altın sarayları varmış,
Çalışkan ve söz dinleyen
Çocuklar orada yaşarmış.

Her yıl tam vakti gelince;
Sihirli kapı açılır,
İstediklerini alır
Ve kapanırdı sessizce.

Yaşımız sekiz olunca,
Bir kuş olduk kanatlandık,
Hazırlanmaya başladık
Biz bütün bu yaz boyunca.

Koştuk sihirli kapıya
Seslendik bekçi dayıya:
-İyi kalpli bekçi dayı
Aç kapıyı! Aç kapıyı.

Açılan kapı önünde
Bulunanlar hep şaşmıştı,
Bu büyük rüya evinde
Gözlerimiz kamaşmıştı.

Biz bakışırken dört yana
Burada herşey insana
Sanki şunu söylüyordu:
"OKUL" aydınlatır yurdu.

Okuldan içeri girdik,
Bitmişti kederlerimiz
Ve toplanarak hepimiz
Öğretmene : Sağ ol! dedik.

Yaramaz maymun

Bir evde küçük bir maymun, bir kafes içine konulmuş olduğu halde oturuyor - muş. Derken birdenbire, kendisinde gezmek, şehri dolaşmak merakı uyanmış.

Kafesin kapısı o kadar sağlam kapalı olmadığı için kolayca açmış ve hiç kimsenin gözüne görünmeden dışarıya çıkmış.

Şimdi nereye gitmek lâzım, bir parça düşünmüş. Şehre gitse... Tadı tuzu olmıyan sokaklarda dolaşmak hiç te hoşuna gitmiyecek. Başka bir yere, başka bir tarafa gitmek gerek.

Geniş bir bahçe görmüş, ağaçlıklar içinde, ilk vatanı aklına gelmiş.. Hemen içeriye dalmış.

Bir de ne görsün?.... Kendisi gibi kafeste oturan tavşanlar var. Bunlara da hurriyetlerini vermek lâzım.

Kafesin kapısını açıvermiş. Tavşanlar memnun dışarıya fırlar fırlamaz, salatalıkların, hıyarların, sebzelerin arasına dalmışlar. Güzelce karınlarını doyurmuşlar. Kendilerini hürriyete kavuşturan maymuncuğa teşekkür etmeği bile akıllarından geçirmemişler.

Zaten maymun da onlardan teşekkür beklemiyormuş ya...

Tekrar yoluna koyulmuş, bir de bakmış ki, bir ipin üzerine yaş yaş çamaşırlar asılmış. Düşünmüş taşınmış, çamaşırın yeri ip olamaz demiş. Hepsini birden toplayıp toprağın üstüne koymuş. Temiz yıkanmadıklarına dikkat etmiş. "Beceriksiz insanlar bir çamaşırı yıkayamıyorlar" demiş. Hemen alınca toza toprağa bulamış. Üstüne çıkıp oturmuş "Şimdi temiz oldu" dedikten sonra oradan da ayrılmış.

Biraz daha gitmiş. Yine bir ipte ipek çoraplar asılı. Evde her zaman bayan bu ipek çorapları giyer, asmazmış.

Maymun :

"Allah, Allah.. demiş. Ayakta durması lâzım gelen çorabın burada ne işi var!" Hemen çorapları alınca ayağına geçirmiş. Hiç göze görünmeden bu işleri yapan maymun birdenbire görülüvermiş.

Meğer bahçıvan, çamaşırcı, ipek çorabın sahibi bayan onu arıyorlarmış.. Birisi :

-İşte maymun..

Demiş.

Hepsi de üzerine hücum etmişler. Hiç maymun durur mu? Hemen ağaca tırmanmış.

O daldan bu dala, o ağaçtan bu ağaca. Gitde tut. Polise haber vermişler. Polis gelmiş, onlar da maymuna elma, ceviz, fındık göstermişler... Hiç iner de alır mı? Parmağı ile gözünü çekerek :

-Pişt size...

Diyordu.

Günahkâr maymun tutulamıyor. Düşünmüşler, taşınmışlar, polis tabancasını çekince maymuna ateş etmiş. Bereket versin ki kurşun isabet etmemiş.

Bu sırada maymunun sahibi gelmiş.

Zavallı maymun sahibini görünce, korku içinde gelip onun boynuna atılmış.

O da almış tekrar götürüp kafese kapatmış.

Maymun da artık sessiz sessiz oturuyormuş.. Ölmektense kafeste esir olarak oturmak daha iyidir diyormuş.

ÇOBAN ALİ

Aka GÜNDÜZ'den

Çoban Ali onüç, ondört yaşında idi. Kimsesi yoktu. Afyon cephesindeki bir köyde çobanlık ederdi. Bütün askerler onu tanırlardı. Çok sevimli, sakin bir çocuktu. Ne iş verseler yapardı.

Bir gün komutan onu çağırttı, dedi ki :

-Oğlum Ali! Bu sefer sana tehlikeli bir iş vereceğiz, yapar mısın?

-İşin tehlikesi olur mu hiç, iş iştir verin yaparım.

-Düşman siperlerinden geçeceksin, şu tepeye doğru gideceksin önüne yıkık minareli bir köy gelecek. Ormanın kenarında bir pınar var. Onun yanında oturacak türkü söyliyeceksin, sesini işiten kır sakallı, elinde sarı mendil bulunan birisi gelecek. Ona şu mektubu vereceksin, ondan cevabı alıp tekrar buraya geleceksin.

-Baş üstüne bayım.

-Canını versen de bu işi yapar mısın?

-Yaparım bayım, ver mektubu.

Çoban Ali mektubu aldı. Abasını attı değneğini kapınca yürüdü gitti.

Aradan iki gün dört gün geçti. Çoban Ali görünmedi. Acaba öldü mü? Yoksa emniyet ettiğimiz Çoban Ali mektubu düşmanlara mı sattı? Acaba bizi aldattı da hiç gitmedi mi? diye herkes şüpheye düştü.

Dokuzuncu gün akşamı, geç vakit Çoban Ali çıka geldi. Merak edenler Aliyi komutanın karşısına götürdüler. Komutan biraz dargın sesle :

-Bu nasıl iş Çoban Ali?

-İşte böyle iş!

Deye abası içinden sağ kolunu çıkardı. Kolu çaputlarla sarılıydı.

-Ne oldu böyle? Anlat bakayım?

-Mektubunuzu o adama verdim, köye gitti, iki saat sonra başka bir mektup verdi döndü. Ben mektubu sol çarığımın dolakları arasına sakladım.

Dönüp geliyordum. Yolda düşman devriyesi yakaladı. Sordu. (İki keçi kayıp oldu onu arıyorum.) dedim, inandılar. Sonra kendi dillerinde bir şey konuştular bana dediler ki :

-Ülen çoban! Büyüyünce sen de bize silâh kullanacaksın, bari şimdiden kullanamaz hale sokalım.

Elimi bir kütük üstüne koydular, bir kasatura vurdular. Acıdan bayılmışım. Bir gün mü kalmışım iki gün mü? Bilemem. Gözlerimi açtığım vakit sağ elimin dört parmağı yoktu. Hiç kuvvetim kalmamıştı, belimdeki çakının sicimini dişimle kopardım, bileğimi doğdum, sürüne sürüne gece vakti köye gittim. Bir koca nine bana kapı açtı. Derdimi söyledim, tütün varmış, parmaklarıma bir avuç tütün bastı sardı sarmaladı. (Gidecek halin yok biraz rahat et, ye iç kuvvetin gelsin de bizimkilere gidersin) dedi. İşte onun için geç kaldım, onun için mektubu bir el ile çıkaramıyorum.

Çoban Alinin elinde kangren başlamıştı.. Doktorlar hemen çocuğun elini kestiler ve kurtardılar.

İşte bunu dünyada yalnız Türk çocuğu yapar.

SULTAN OSMAN GAZİ

Oğuz Türklerinden Süleyman Şah birkaç bin Oğuz Türkü ile Orta Asyadan Kalkarak İran yolu ile Doğu Anadoluya gelmiş, Fırat nehrini at ile geçerken boğulmuştu. Yerine oğlu Ertuğrul Gazi geçti. Oğuzların Kayıhan boyundan olan Ertuğrul Gazi 40 aile ile Batı Anadoluya gelmiş, Bilecik'e yakın Söğüt cıvarında yerleşmiştir. O zamanlar Anadoluya Selçukîler hâkimdi. Ertuğrul Gazi, bir harpte mağlup olmak üzere olan Selçukî Hükümdarına yardım ettiği için kendisine Bizans hududunda uç beyliği vermiştir. Ertuğrul Gazi 90 yaşında iken vefat etmiş, yerine en küçük oğlu Osman Gazi geçmiştir.

1258 de Söğütte doğan Osman Gazi 1281 de resmen bey olmuş, 1299 yılında ise Selçuki Devletinin yıkılması üzerine istiklâlini ilân etmiş, yâni ilk padişah olmuştur. Osmanlı İmparatorluğunun kuruluşu da bu tarihtir. Bundan sonra Anadolu'daki Türkler ve Türkistandan gelen Türkler bu kahramanın kurduğu devlete seve seve tâbi olmuşlar ve onun emrine girmişlerdir. Bundan sonra da Anadolu Türkleri Osmanlı Türkleri diye anılmıştır. Osman gazi 1301 de Bursanın Yenişehir kasabasını alıp başkent yapmıştır ki ilk hükümet merkezimiz Yenişehir olmuş oldu. Fakat Osman Gazinin gayesi Bursayı zaptederek hükumet merkezi yapmaktı. Bursa Bizanslıların elinde idi. Osman Gazi Bizanslılarla büyük savaşlar yaparak devletin hududunu Kütahyadan Sakaryanın denize döküldüğü yere ve Marmara sahillerine kadar genişletmiştir. 1324 yılında hastalandı. Bursanın muhasarasını oğlu Orhan Gaziye bıraktı. Orhan Gazi 1324 yılında Bursayı zaptederken Sultan Osman da vefat ediyordu. Fakat Bursanın zaptedildiğini duymuş ve kendisinin oraya gömülmesini vasiyet etmişti. Türbesi Bursadadır.

Esmer olduğu için kendisine Kara Osman da denilen Sultan Osman veya tarihimizin kendisinden Osman Gazi diye bahsettiği bu kahraman ortadan biraz uzun boylu, gayet cesur, fakat o nisbette de âdil, yumuşak ve cömert bir insandı. Mal'a tamahı yoktu. Devlet kasasından bir kuruş bile maaş almamış, kendi koyun sürülerinin kazancı ile geçinmiştir.

Öldüğü zaman bir çift çizme, bir kaşıklık ve tuzluk, bir kılıç, bir kargı, bir yay, bir ağaç tesbih, birkaç bayrak, bir at zırhı, birkaç bez parçası, bir

koyun sürüsünden başka malı ve bir tek kuruş parası çıkmamıştır.

Her ikindi vakti misafirlerine yemek çıkararak eski Türk âdetlerini devam ettiren bu kahraman padişahın kolları pek uzundu. Ayakta durduğu zaman kolları dizlerinden aşağı sarkardı ki, kolların uzunluğu Türklerde kahramanlık alâmeti olduğu için pek makbuldür. O hakikatten pek kahraman ve cesur bir insandı.

Sultan Osman vefat edince yerine büyük oğlu Alâeddin Beyin geçmesi lâzımdı. Fakat ilme düşkün olan Alâeddin Bey Padişahlığı küçük kardeşi Orhan Gaziye bıraktı. 1324 yılında bu suretle ikinci Osmanlı Padişahı olan Sultan Orhan gerçekten harp için yaratılmış bir kahramandı. O aynı zamanda büyük bir ıslahatçı ve teşkilâtçı idi. Zamanında arazi taksimatı ve arazi hakkında kanunlar yapılmış ve yeniçeri ordusu kurulmuştur. ki o zamana kadar dünya yüzünde muntazam ordu hiç yoktu. Yâni dünya yüzünde ilk muntazam orduyu kuran Sultan Orhandır. O zamanlar istiklâlin işareti olan hutbeyi babası Sultan Osman kendi namına okutmuştu. İstiklâlin bir şartı da para idi. Sultan Osman zamanında Selçukilerin parası kullanılıyordu. Sultan Orhan kendi namına para da bastırmıştır. Bütün bu işlerde bilhassa yeniçeriliğin kurulmasında kendisine ağabeysi Alâeddin Paşa ve meşhur Sadrâzam (Başvekil) Çandırlı Kara Halil Paşanın çok yardımı dokunmuştur. Yeniçeri ordusuna devşirme suretiyle hıristiyan çocukları alınarak Türk ve İslâm terbiyesi ile yetiştirilirdi.

Sultan Orhan bir taraftan kanunlar, ıslahat ve yeni ordu ile meşgul iken bir taraftan da ordunun başına geçerek ülkeler zaptediyordu. Karasi(Balıkesir) civarını tamamen zaptetti. Oğlu Süleyman Paşa 1356 yılında Çanakkale boğazını geçerek Tekirdağ, Gelibolu, Malkara, İpsalayı zaptetti. Orhan Sultan da İznik, İzmit ve Kartalı zaptederek İstanbul önlerine kadar geldi. Bizans İmparatoru İstanbulu kurtarmak için Teodora'yı zevce olarak verdi.

Bu büyük kahraman sarışın, mavi gözlü, uzun boylu, beyaz tenli, iki omuzlarının arası gayet geniş, pazuları çok kuvvetli, çatık kaşlı, iri elâ gözlü idi. İyiliği pek severdi. İznikte yaptırdığı imarette halka kendi eli ile çorba dağıtmıştır. Zamanında pek çok mektep, cami, imaret ve çeşme yapılmıştır.

Gayet zeki, uzağı görür, azimli, cesur, teşkilâtçı ve ıslahatçı büyük bir insandı. Memleket ve halk içinde gezerek herşeyi yerinde görür ve daima takip ederdi.

Eski Türk an'anelerine bağlı olan bu kahraman Padişah halktan ve askerden ayrı yaşamaz, basit bir hayat sürerdi.

Oğlu Süleyman Şah Gelibolu'da bir avda bir avda attan düşüp ölünce pek ümit bağladığı bu bahadırın ölümü acısına dayanamıyarak iki ay sonra vefat etti. Yerine oğlu Sultan Murad-ı Hüdavendigâr geçerek üçüncü Padişah oldu.

TAVŞAN KARDEŞ

VIIIN!...

AMAN! GENE BAŞLADI!.

HEY! ONU GÖRDÜNMÜ?. DUYDUN MU? HIII?..

HI? EVET BİR JET UÇAĞIMI?. GÖRDÜM!...

JET UÇAĞIMI? BİR JET UÇAĞI O KADAR ALÇAKTAN UÇAMAZ Kİ SU AĞAÇLARIN ÜZERİNE SÜRTÜNEREK GEÇTİ!..

AZ DAHA BANA ÇARPIYORDU..

AH TAVŞAN KARDEŞ JET UÇAĞI YERE BU KADAR YAKIN GEÇEBİLİR!..

HII, HIII, HE, HEE!..

DONK!

OF!.

AHH!.

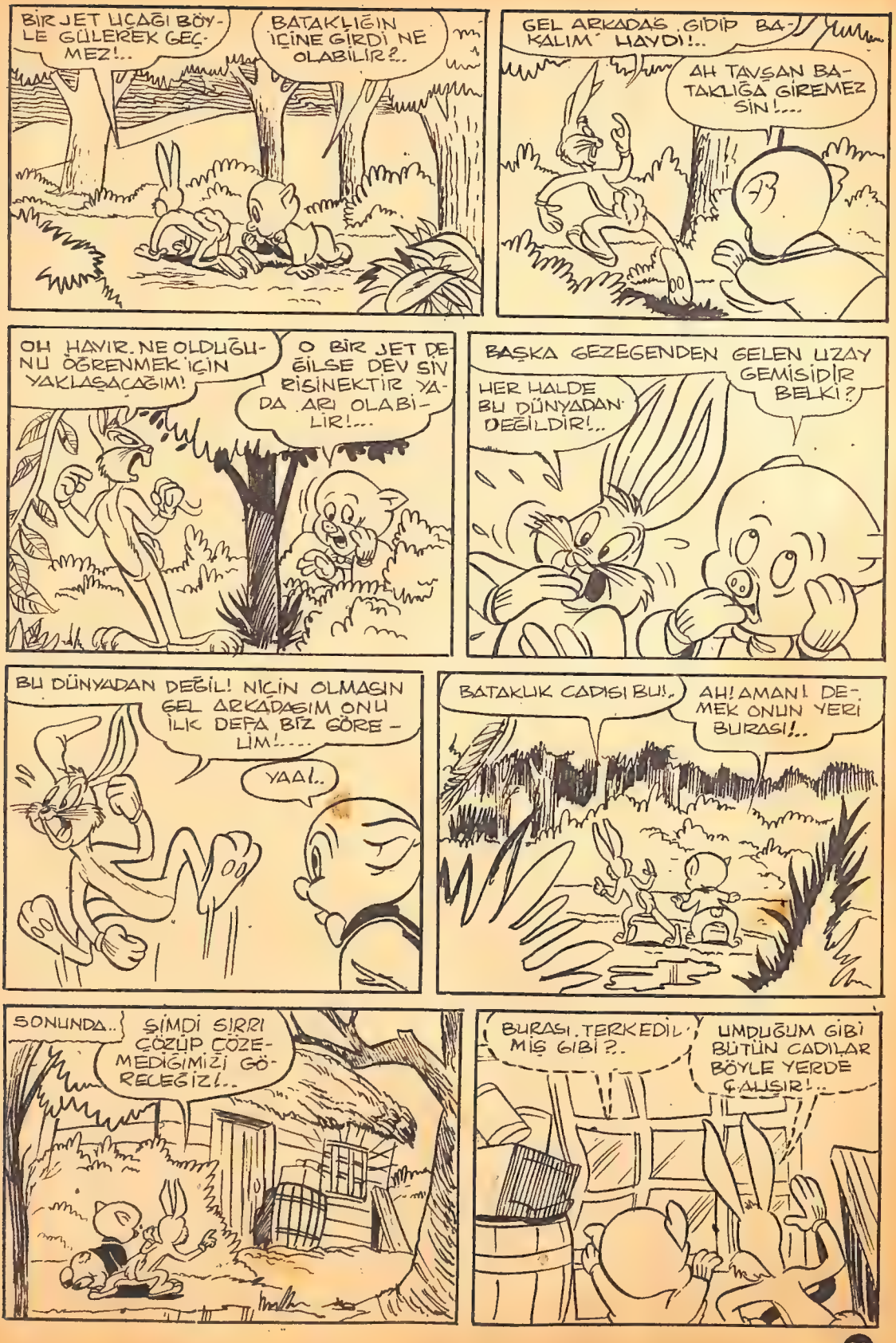
BİR JET UÇAĞI BÖYLE GÜLEREK GEÇMEZ!..
BATAKLIĞIN İÇİNE GİRDİ NE OLABİLİR?..
GEL ARKADAŞ, GİDİP BAKALIM HAYDİ!..
AH TAVŞAN BATAKLIĞA GİREMEZSİN!...
OH HAYIR. NE OLDUĞUNU ÖĞRENMEK İÇİN YAKLAŞACAĞIM!
O BİR JET DEĞİLSE DEV SİVRİSİNEKTİR YADA ARI OLABİLİR!...
BAŞKA GEZEGENDEN GELEN UZAY GEMİSİDİR BELKİ?
HER HALDE BU DÜNYADAN DEĞİLDİR!..
BU DÜNYADAN DEĞİL! NİÇİN OLMASIN GEL ARKADAŞIM ONU İLK DEFA BİZ GÖRELİM!....
YAA!..
BATAKLIK CADISI BU!..
AH! AMAN! DEMEK ONUN YERİ BURASI!..
SONUNDA..
ŞİMDİ SIRRI ÇÖZÜP ÇÖZEMEDİĞİMİZİ GÖRECEĞİZ!..
BURASI TERKEDİLMİŞ GİBİ?..
UMDUĞUM GİBİ BÜTÜN CADILAR BÖYLE YERDE ÇALIŞIR!..

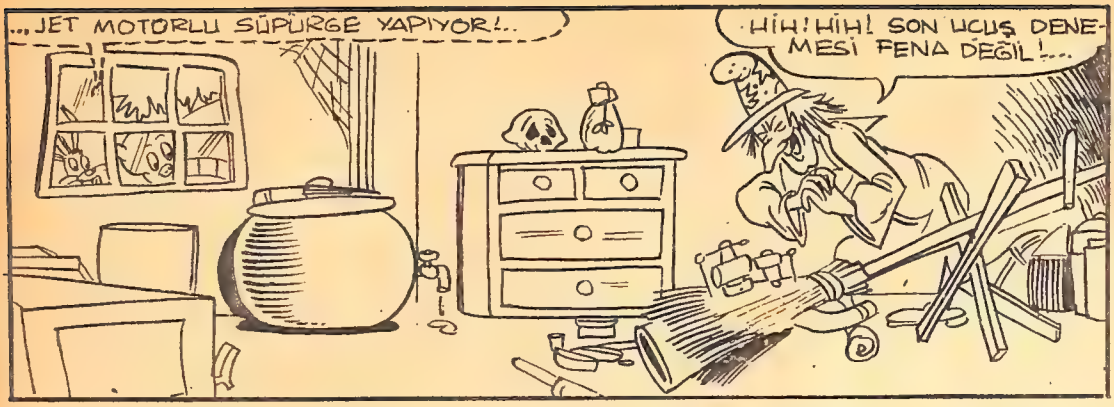
...JET MOTORLU SÜPÜRGE YAPIYOR!..
HİH! HİH! SON UÇUŞ DENEMESİ FENA DEĞİL!...

UFAK BİR AYARLAMADAN SONRA, BAŞKA DENEME İÇİN HAZIR OLACAK!...

TAK!
BU SESDE NE?..
IHH!..

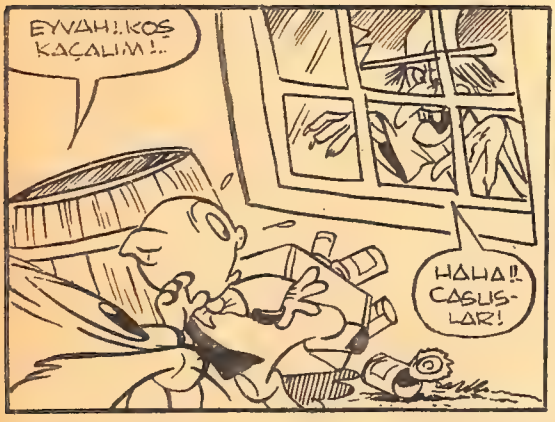
EYVAH!.KOŞ KAÇALIM!..
HAHA!! CASUSLAR!

DURUN!. BENİ, GÖZLÜYORDUNUZ! DURUN DİYORUM!

HİGLETİ, PİĞLETİ DİGETİ DEY!. DAHA İLERİ GİDEMEZSİNİZ!..
AH İŞTE BİR ŞEYLER YAPTI!....

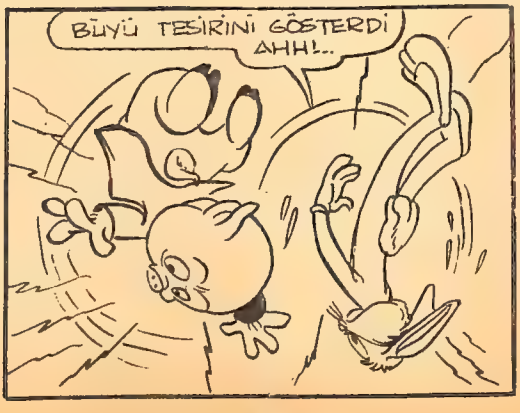
BÜYÜ TESİRİNİ GÖSTERDİ AHH!..

HAY ALLAH! SEN MİYDİN?..
MERHABA SANA KUVVET DENEMESİ GÖSTERİYORUM, BAK! PARK SIRALARINI İKİ PARMAKLA KALDIRIYORUM!...

HEY!..
TEK PARMAĞIMLA DA SIRAYI DÖNDÜRÜYORUM NASIL?.HA!....

BAK, HELE! GÖSTERİ YAPMAK İÇİN BENİMİ BULDUN?...
ÖYLE NE OLACAK YANİ!.

ÜZERİNDE İYİ ETKİ YAPTIĞIMI SANIRIM..HOP!....
LUP!

SANA DAHA NE OYUNLAR GÖSTERECEĞİM SERSEM!..

BU ADALE KÜTLESİNİN KOCA KUVVET GÖSTERİLERİ YAPMASI BENİ HASTA EDİYOR!...

HIH! ONUN BU HAREKETLERİNİ ÖNLEMESİNİN BİR YOLUNU BULMALIYIM!..
GERÇEKTEN BİR ÇARESİ OLMALI!....

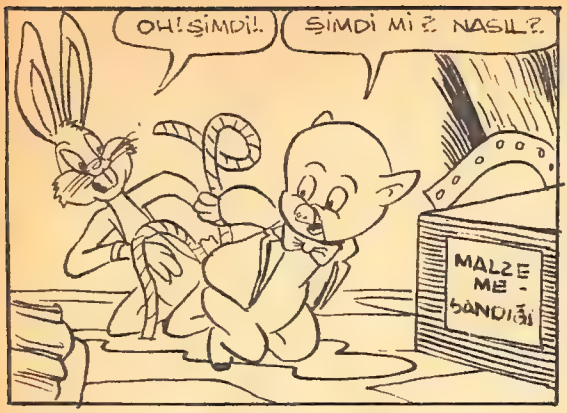
OH! ŞİMDİ!.
ŞİMDİ Mİ?. NASIL?.
MALZEME SANDIĞI

BU FÜZEYİ BURDAN GÖTÜRELİM ORDUYA TESLİM EDELİM HAYDİ ARKADAŞ!..

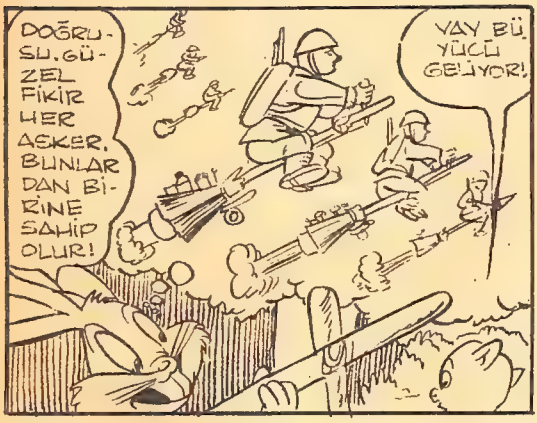
DOĞRUSU GÜZEL FİKİR HER ASKER, BUNLARDAN BİRİNE SAHİP OLUR!
YAY BÜYÜCÜ GELİYOR!

HEY!.
AYY! BURAYA GELDİ!...
BAK BİZİ YENİDEN BÜYÜLEYECEK!.

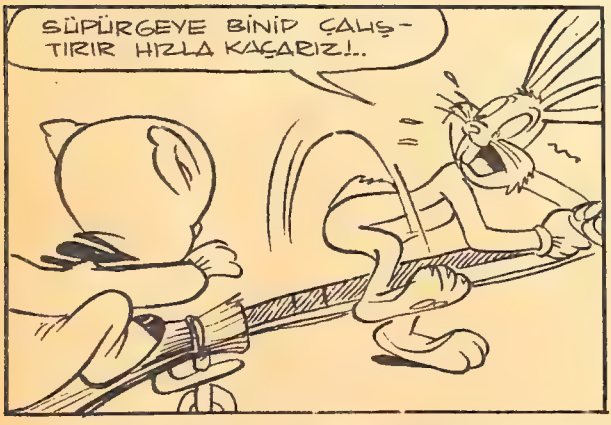
SÜPÜRGEYE BİNİP ÇALIŞTIRIR HIZLA KAÇARIZ!..

HİGLETİ, PİGLETİ, ZİBETİ ZOGG!. İKİNİZ BİRER KÜTÜK OLUNUZ...

KÜTÜK OLUNUZ!...
BROOM!

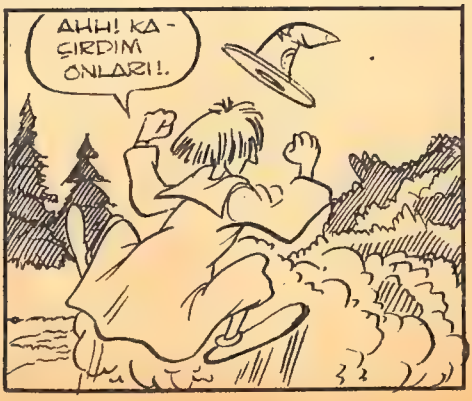
AHH! KAÇIRDIM ONLARI!.

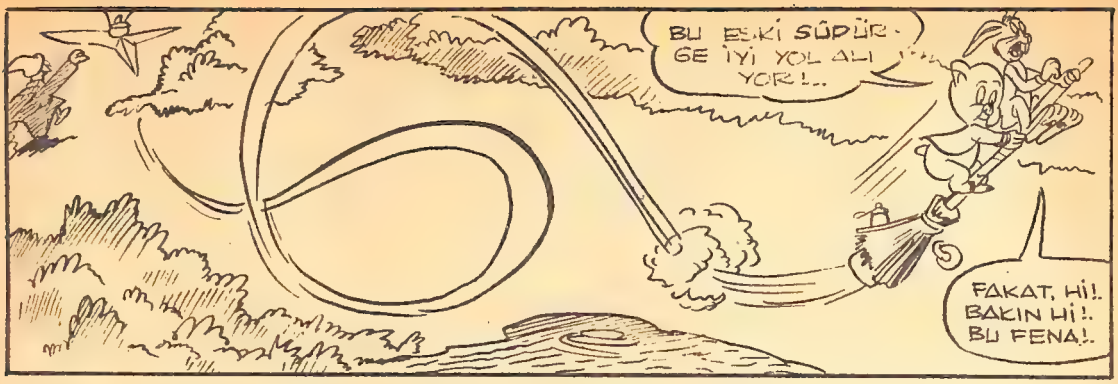
BU ESKİ SÜPÜRGE İYİ YOL ALI YOR!..
FAKAT, Hİ!. BAKIN Hİ!. BU FENA!.

CADI TOP BAŞINA GEÇER..
HE!HEH! .UZUN MENZİLLİ YENİ RADARLI TOPUMU KULLANMAK İÇİN İYİ FIRSAT!..

HİGLETİ, HOGETİ. HOPETİ!. BUZ OLSUN ALÇAKLAR!.

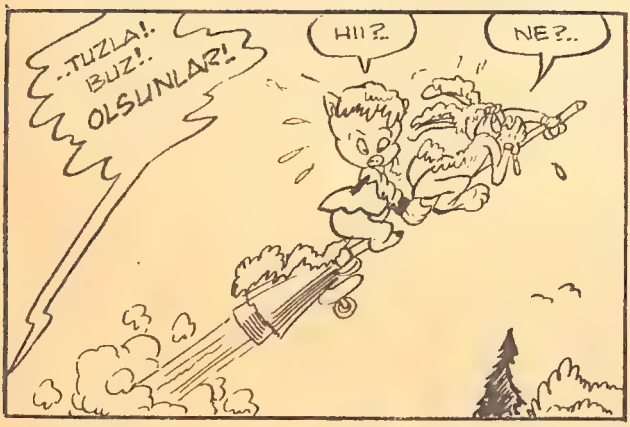
..TUZLA!. BUZ!. OLSUNLAR!..
HII?..
NE?..

TAVŞAN! BUZ HALİNE GELİYORUZ!.
DÜŞÜYORUZDA!.

SÜPÜRGENİN TAŞIYAMIYACAĞI KADAR AĞIRLAŞTIK!..
YERDE PARÇALANACAĞIZ!..

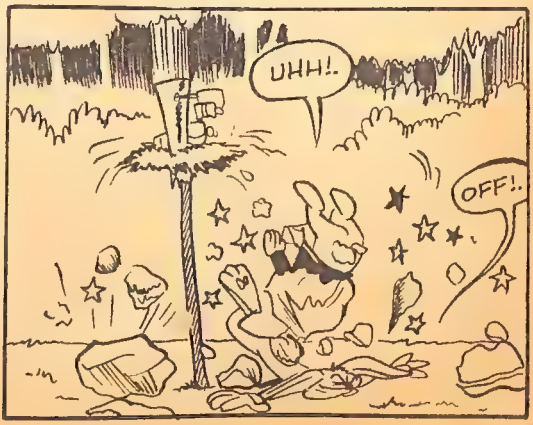
UHH!.
OFF!.

GENE BÜYÜCÜLÜK!...
BÜYÜCÜLÜK.MÜYÜCÜLÜK ŞİMDİ KÜCÜLTECEĞİM SİZİ YEMEK İÇİN
BÜYÜLÜ BİR SÜPÜRGEYİ ÇALMANIN CEZASI ÇOK AĞIRDIR!..
OH!.. HAYIR!
HIM. BAKALIM..ATEŞ, KAYNAR YAĞ, VE KIRMIZI BİBER; KULLANMAK GEREK!..
AH! KARDEŞ BU SEFER KURTULABİLECEKMİYİZ DERSİN?
BEN SİZE SÜPÜRGE ÇALMAYI ÖĞRETECEĞİM!..
BEN TÜM GÖKLERİN ŞEYTANI OLACAĞIM GÖRECEKSİNİZ
HA.HA..HO..HOHO. HEH.HE. Hİ..HİH HA..HA!....
SUS!. BUNDA GÜLECEK NE VAR UZUN KULAK
Hİ.Hİ..Hİİ... BUNUN ÜSTÜN SÜPÜRGE OLDUĞUNU MU? SANIYORSUN?..
BUNUN MODASI GEÇMİŞ ÇOK ESKİ BİR SÜPÜRE AYOL!.HA! HA! HO! HO!. Hİ..Hİ!.. GÜZEL BİR ŞEKLİ YOK KI!...
MODERN DEĞİLMİ?...
ÖYLE YA! ARKADAŞIMDA BİR SÜPÜRGE VARKİ, BU ANCAK HURDALIĞA ATILIR ONUN YANINDA!...
NEE?!

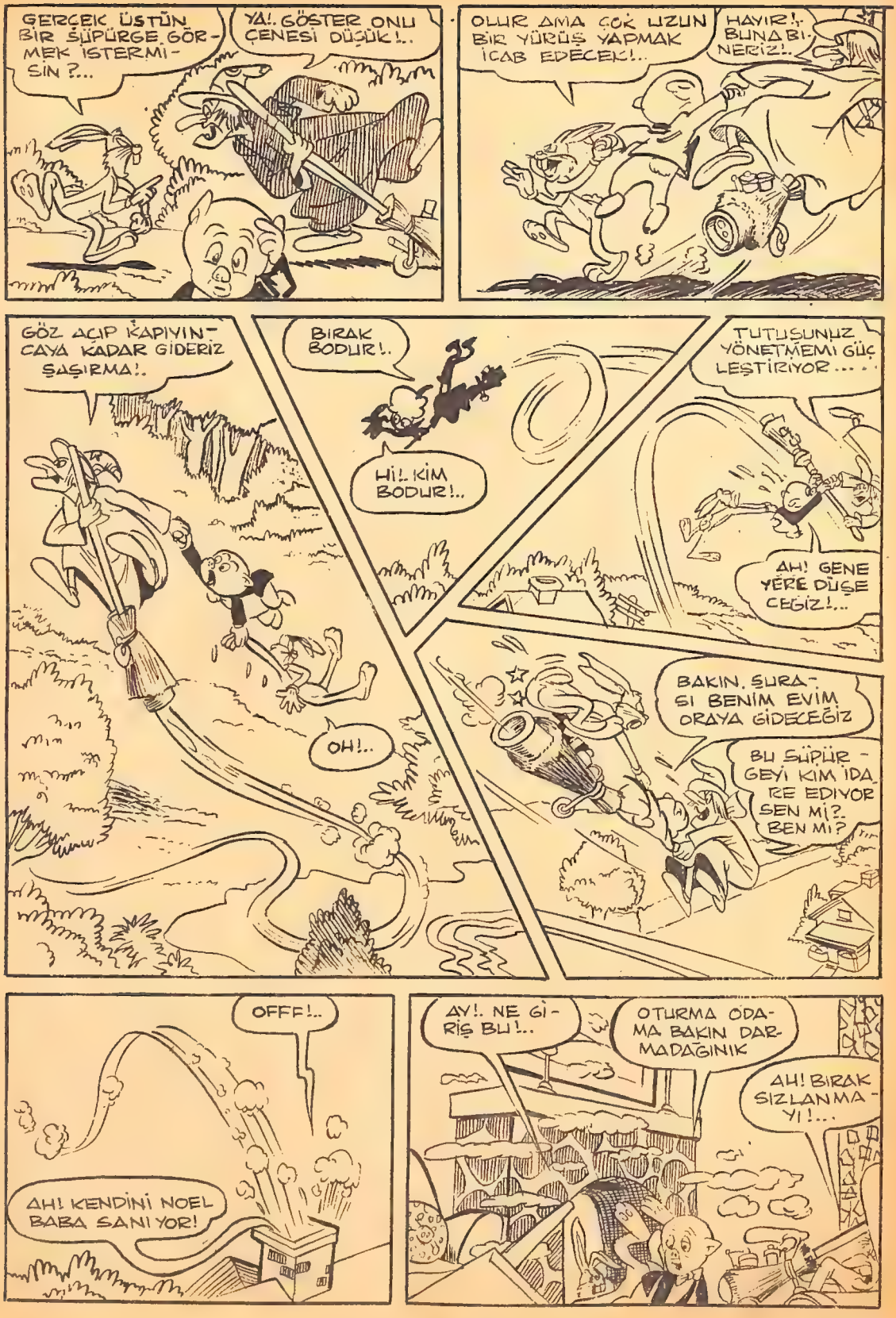
GERÇEK ÜSTÜN BİR SÜPÜRGE GÖRMEK İSTERMİSİN?...
YA!. GÖSTER ONU ÇENESİ DÜŞÜK!..
OLUR AMA ÇOK UZUN BİR YÜRÜŞ YAPMAK İCAB EDECEK!..
HAYIR!. BUNA BİNERİZ!..
GÖZ AÇIP KAPIYINCAYA KADAR GİDERİZ ŞAŞIRMA!.
BIRAK BODUR!.
Hİ!. KİM BODUR!..
TUTUŞUNUZ YÖNETMEMİ GÜÇLEŞTİRİYOR.....
AH! GENE YERE DÜŞECEĞİZ!...
OH!..
BAKIN, ŞURASI BENİM EVİM ORAYA GİDECEĞİZ
BU SÜPÜRGEYİ KİM İDARE EDİYOR SEN Mİ?. BEN Mİ?
OFFF!..
AH! KENDİNİ NOEL BABA SANIYOR!
AY!. NE GİRİŞ BU!..
OTURMA ODAMA BAKIN DARMADAĞINIK
AH! BIRAK SIZLANMAYI!...

JET MOTORUNU ÇIKARDIM ŞİMDİ JET'İM TAM SÜPÜRGE OLDU..
HA! HA! BUNA SÜPÜRGE DİYOR!
BAKIN BU ÜSTÜN JET TOZLARI NE ÇABUK TEMİZLİYOR!..
GÖRDÜNÜZ YA BUNU?.. BAKIN!..
G-G-R-R-R-R
!
SİZİN SÜPÜRGENİZ BUNUN YANINDA SÖNÜK KALIR!.
HIH! BUNUNLA ASLA UÇAMAZSINIZ JET MOTORUDA GÖRÜNMÜYOR!..
AMA OLDUKÇA MARİFETLİDİR!..
G-R-R-R-R
BİRAZ DAHA YAKLAŞ GÖRÜRSÜN
AHH! DURUN BENİ KAPTI!..
BURADAN ÇIKARIN BENİ
NASILMIŞ BİZİM JET SÜPÜRGEMİZ BÜYÜCÜ. İŞTE TORBAYA GİRDİN!...
BENİ ÇIKARIN BURDAN BANA OYUN OYNADINIZ BOĞULUYORUM TOZLARDAN!
ARTIK BİZE BİRŞEY YAPAMAZ
DONK
HA! HA! BOŞUNA UĞRAŞMA ÇIKAMAZSIN!..
BÖYLE ÇOK İYİ OLDU ARTIK KURTULDUK!.
OOOF! OF!

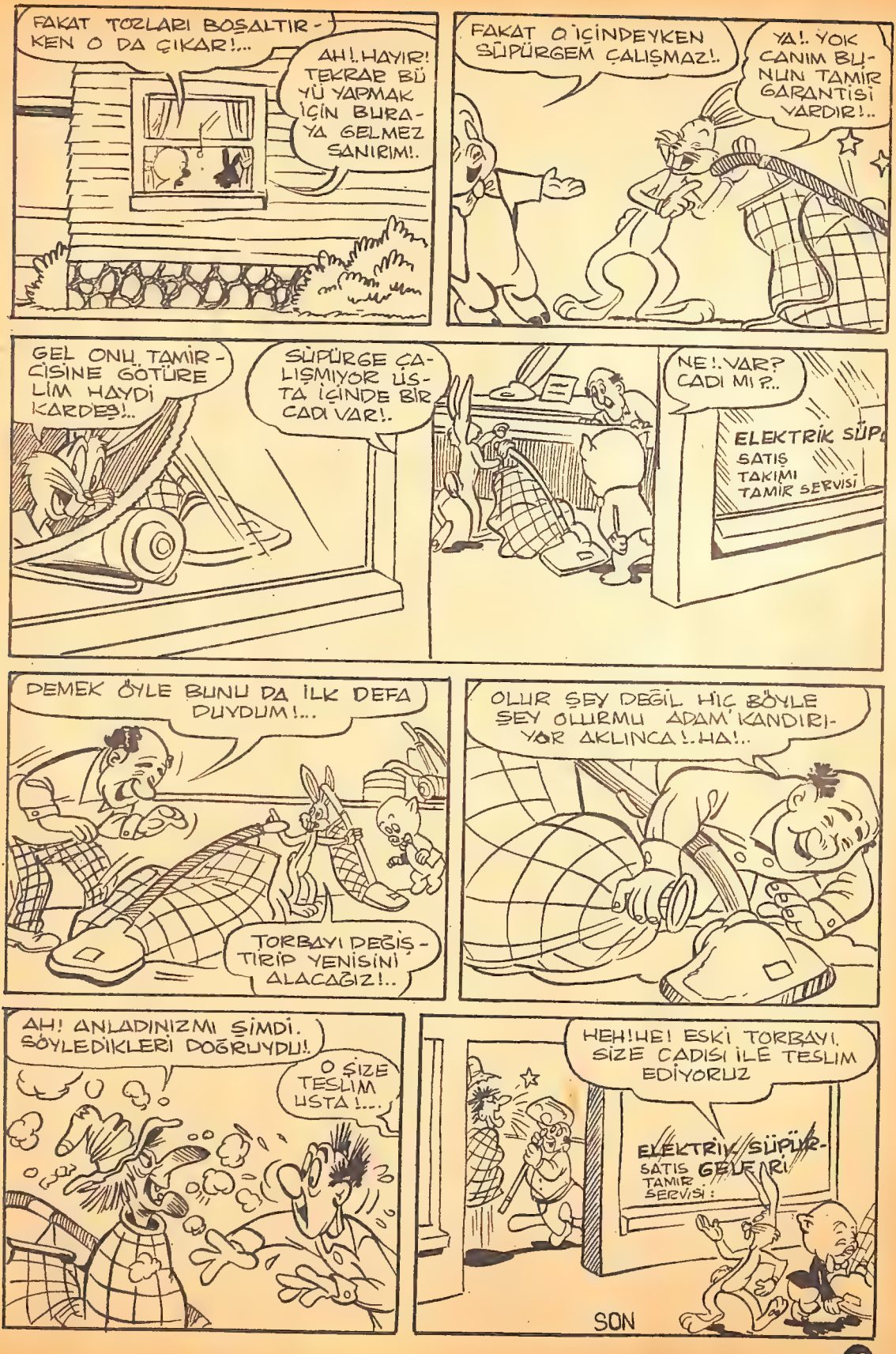
FAKAT TOZLARI BOŞALTIRKEN O DA ÇIKAR!...
AH!.HAYIR! TEKRAR BÜYÜ YAPMAK İÇİN BURAYA GELMEZ SANIRIM!.
FAKAT O İÇİNDEYKEN SÜPÜRGEM ÇALIŞMAZ!.
YA!. YOK CANIM BUNUN TAMİR GARANTİSİ VARDIR!..
GEL ONU TAMİRCİSİNE GÖTÜRELİM HAYDİ KARDEŞ!..
SÜPÜRGE ÇALIŞMIYOR USTA İÇİNDE BİR CADI VAR!.
NE!.VAR? CADI MI?..
ELEKTRİK SÜP
SATIŞ
TAKIMI
TAMİR SERVİSİ
DEMEK ÖYLE BUNU DA İLK DEFA DUYDUM!...
TORBAYI DEĞİŞTİRİP YENİSİNİ ALACAĞIZ!..
OLUR ŞEY DEĞİL HİÇ BÖYLE ŞEY OLURMU ADAM'KANDIRIYOR AKLINCA!.HA!..
AH! ANLADINIZMI ŞİMDİ. SÖYLEDİKLERİ DOĞRUYDU!.
O SİZE TESLİM USTA!...
HEH!HE! ESKİ TORBAYI, SİZE CADISI İLE TESLİM EDİYORUZ
ELEKTRİK SÜPÜR-
SATIŞ GELİŞLERİ
TAMİR
SERVİSİ
SON

EĞLENCELİ Sayfa

KİMİN BAŞI

Ali sınıfta yazı yazıyordu hemen kalemiyle arkadaşının başını kaşımaya başladı.

Öğretmen :

-Ne oluyor ?

Diyince.

Ali-Kendi başım zannettim, dedi.

KEMİKLERİ NE YAPIYORLAR ?

Öğretmene sordu :

-Hayvanların etlerini yerler, kemiklerini ne yaparlar ?

Öğrencilerden biri cevap verdi :

-Ayırıp tabağın kenarına koyarlar.

YAZISIZ

Gözünüz Aldanıyor mu

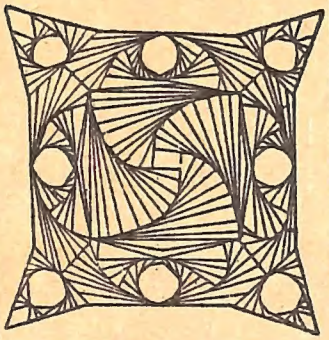

Bu şeklin sade düz çizgilerden yapıldığını söylersek inanır mısınız?

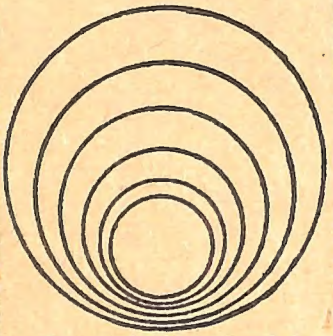

Ortadaki küçük daire büyük dairenin içinden mi, yoksa dışından mı görünüyor ?

DAHA BÜYÜK

Öğretmen-Ayşe yaşın kaç ?

Ayşe-Küçük kardeşimden daha büyüğüm öğretmenim.

YAMA

Orhanın pantalonu yırtılır. Annesi bunu yamar. Öğretmen bir gün Orhanı derse kaldırır :

-Oğlum, önün doğu, sağın kuzey, solun güney arkanda ne var ?

Orhan :

-Koskocaman bir yama öğretmenim.

KAÇ YAŞINDAYIM

Benim yaşım 13 yaşındaki yeğenimden 10 yaş küçük olan kardeşim Alinin ikizi Velinin yaşından 3 misli fazladır. Ben kaç yaşındayım ?

Cevap : Dokuz.

PARA İLE

Öğretmen-Yıldırım ile elektrik arasındaki fark nedir ?

Osman-Yıldırım bedavadır, elektrik para ile.

Bulabilir misiniz ?

Toplaradn biri diğerlerinden farklıdır, bulabilir misiniz ?

3 oyun

UÇAK OYUNU

Duvara boyunuzun yettiği kadar, görebileceğiniz şekilde bir dünya haritası koyunuz. Böyle bir haritanız yoksa onu vücude getirmek güç birşey değildir. Kurşun kaleminiz vardır. Bunu çizebilirsiniz. Ve bunun üstünde, başlıca adaları vesaireyi gösterebilirsiniz.

Her oyuncu kağıttan küçük bir uçak yapar. Bunun önüne bir iğne koyar. Ve ismini üstüne yazar.

Oyuncular, bu manileri süratle geçerek, haritada gidilmesi lâzım gelen noktaya varıp uçaklarını oraya iğnelemelidirler.

Eğer uçağı yanlış yere iğnelerlerse oyunu kaybetmiş olurlar.

Muhakkak evvelden tayin edilmiş bir şehrin üzerine koyacaklardır.

Oyuncular haritanın etrafında, duvarın uzunluğunda toplanırlar. Ortaya bir masa, iskemle vesaire gibi maniler koyarlar.

Meselâ :(Koşinşin) denecek oyuncu manileri atlayıp geçtikten sonra hemen uçağını oraya iğnelemelidir.

KÖRLER KOŞUSU

Beş veya altı oyuncu seçilir. Odanın ortasında iskemleler, masalar vesaire konur.

Oyuncuların gözleri bağlanmazdan evvel geçecekleri vollar kendilerine iyice gösterilir. Ondan sonra gözleri bağlanır. Ve bırakılır.

Her oyuncu, gördüğü yolu hatırlıyarak hiçbir şey devirmeden o yoldan geçip duvara varmalıdır.

Bunun için her şeyden evvel dikkat lâzımdır. Meselâ iskemle konmuş, ondan sonra bir masa var. Burada yol kıvrılır. Acaba yol iskemlenin hangi tarafından kıvrılıyor? Bunu evvelden bilmeli ve sonra eli ile onu kolayca tayin ederek yolunu bulmalıdır.

Yalnız böyle bir oyunda acele etmemek lâzımdır. Çünkü acele ile belki bir kaza da olabilir. Dikkatli, yavaş hareket etmeli, eli göz gibi kullanmalıdır.

MASA ÜSTÜNDE FUTBOL

Büyük bir masanın üzerinde iki takım kurulur. Masanın ortasından bir çizgi çizilir.

Bundan sonra beşer ve yahutta altışar kişilik takımlar hazır durur. Hepsinde bir yelpaze, bir raket, bir de ping-pon topu vardır. Bunlar mukavvadan istenildiği şekilde yapılabilir.

Kaleler, herhangi bir mukavvadan vücude getirilir.

Top çizginin ortasına konur.

Oyuna başlamak işareti verilince bu ping-pon topu dokunmadan yelpazelerle hava verilerek hareketa getirilir.

Topa dokunmak, topu hudut dışına çıkarmak, tıpkı sahici futbolda olduğu gibi cezalar verilir.

Bu oyun gayet eğlencelidir. İstenilen şey, takımlardan birisinin ping-pon topuna yelpaze ile hava vererek kaleye yanaştırıp içeriye sokmaktır.

ANSİKLOPEDİ

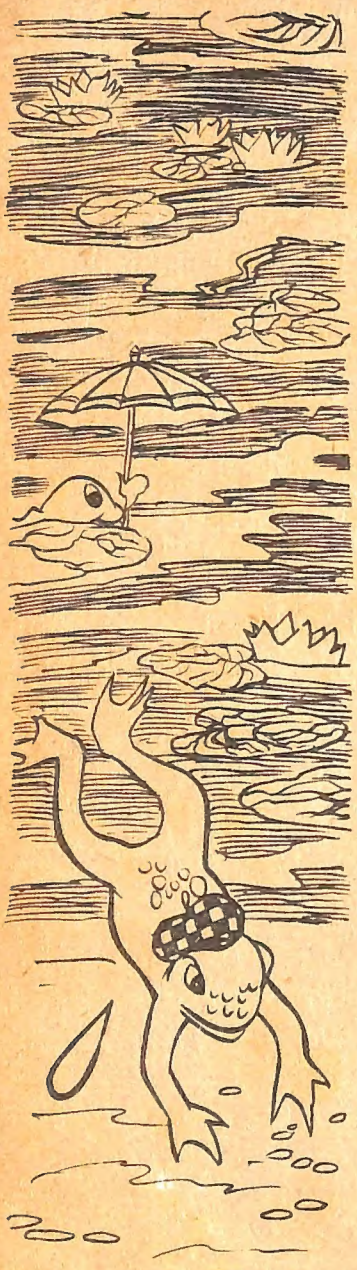

Güzel beyaz, süslü kabuğu, yumuşak, kemiksiz lezzetli eti ile tatdığımız ve hepimizin gerek seyrini, gerekse yemesini sevdiğimiz istridyeler, bundan başka bize, dünyada en kıymetli bir şey daha verirler. Bu da süs için bayanlarımızın gerdanlık diye boyunlarına dizi ile taktıkları, küpe olarak kulaklarına geçirdikleri, yüzük halinde de parmaklarını süsledikleri, incilerdir. İşte bu gördüğünüz süslü kabuğun içindeki yumuşak eti, dünyada en pahallı olan bu inciyi yapar.

İstridye incileri nasıl vücuda getirir? Bu çok meraklı bir iştir. İstridye daha ufacık bir yavru iken denizin yüzü üzerinde bir takım serüvenlere başlar. Bu serüveni yaptığı zamanlarda daha sedefi yoktur. Adetâ bir pelte halinde bulunur. Bundan sonra yavaş yavaş kabuklanmağa başlar. Kabuklar ağırlaşır. Yüzmesi mümkün olamaz. Böylece denizin dibine düşer. Artık burada gayet rahat bir hayat sürmeğe başlar. Ya bir kayaya veyahut ta kaya gibi bir şeye yapışır. Kabuklarını açarak içine deniz suyu alır. Bununla yaşar ve büyür.

Bu kabuklarını açtığı zaman, bazı defa su ile beraber, istemediği, hoşlanmadığı şeyler de kabuktan içeriye girer. Meselâ bir kum parçası, bir balık yumurtası, veyahut ta deniz böceklerinden birisi ileri dalar. İşte o zaman istridye ne yapacağını bilemez. Çünkü artık kımıldayamıyan bu hayvan içine gireni atabilecek bir kuvvete sahip değildir. Fakat içeriye giren bu katı parçanın da nazik etine batmasına tahammülü yoktur. O vakit kabuklarını kapatır. sıkıştırarak içine giren bu parçayı ya yumuşatmağa, yahut ta yok etmeğe koyulur.

İşte bu zamanda gayet garip işler olur. İstridyenin kapalı vücudu içinde, kum parçası gibi bir şey meydana çıkar. Tekrar kabuktan içeriye girenlerle büyümeğe başlar, nihayet bu kum parçası, yahut ta çerçöp, bu işi göre göre nihayet bir gün inci olup meydana çıkıverir.

Evvelâ bu su halindedir. Ve yuvarlaktır. Fakat yavaş yavaş, bir kar tanesi kadar büyür ve daha fazla büyümeğe başlar, Artık ince, nazik bir incidir. Kadınlar da boyunlarına, kulaklarına, parmaklarına takarlar.

En güzel incileri veren istridyeler, Avustralya'da, Yeni Gine'de, Borneo'da Filipin'de ve Seylân'da avlanırlar.

MİNİMİNİLERİN SAYFASI

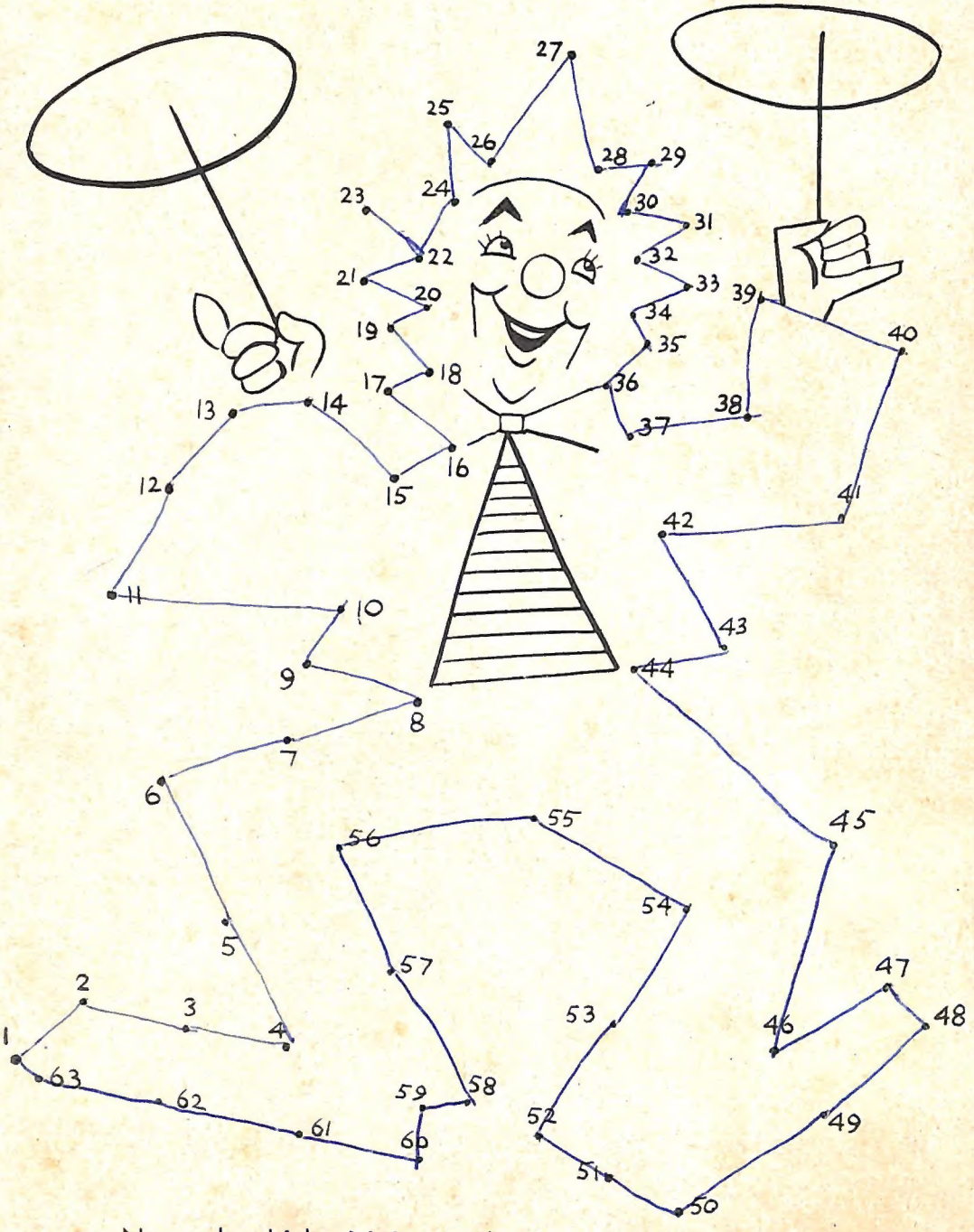

Numaraları birleştiriniz ve çıkan
resmi boya kalemleriniz ile boyayınız.